

Rešitev križalke v 3. številu.

I.				II.			
S	A	V	A	S	O	Č	A
A	D	E	N	O	B	E	D
V	E	G	A	Č	E	T	A
A	N	A		M	U	R	A
			III.	D	A	M	
				U	R	A	R
				R	A	C	A
IV.				V.			
Z	I	L		A	R	A	K
I	V	E	R	R	J	A	V
L	E	T	O	K	A	Š	A
A	R	O	N	A	V	A	R

Prav so jo rešili: Boris in Branko Kmet, Kranj; Vekoslav Kukovec, Celje; Deda Rusova, Ljubljana; Gvidon Hrašovec, Novo mesto; Maks in Mihael Korošec, Celje; Mara Rupena, Mirna peč; Karel in Berta Zadravčeva, Teharje pri Celju; Tatjana Grossmannova, Maribor; Franc Žele, Teharje pri Celju; učenke V. b razreda v Šmarju pri Jelšah; Vladimir Jamar, Ljubljana; Betica Čeričeva, Čadram pri Oplotnici; Ivan Bezeljak, Litija; Miro Vani, Ruše; Ferdo Zgomba, Teharje pri Celju; Rudolf Schmidt, Gaberje pri Celju; Franc Ramšak, Bukovžlak; Zora Mitzka, Središče ob Dravi; Milan Voglár, Krško; Agneza Ocvirkova, Teharje; Teja Zorjanova, Maribor. — Zreb je določil najavljeno darilo Ivanu Bezeljaku v Litiji. Danes razpisujemo: Jan Baukart, Marko Senjanin.

Ko je prišel Lužarjev Stanko prvič iz šole...

Lužarjev Stanko je bil bister dečko ter je poznal že v najnežnejših letih skoraj pol sveta. Temu se ni čuditi, saj je bil skoraj vedno očetu na poti v uradu železniške postaje, se vozil z očetom ali materjo po železnici na vse strani; pa tudi doma ni nikdar zamudil nobenega vlaka podnevi pa tudi ponoči ne, ako ga ni premagal ravno spanec. Spoznal se je torej predvsem pri železnici tako pri aparatih v uradu, kakor pri oddelkih na vlaku.

Minila pa je zanj brezskrbna doba in treba je bilo iti v šolo. Njemu ni bilo nikdar dolg čas in tako si ni prav želel v šolo, da, celo bal se je šole, ker si je mislil, da potem ne bo mogel več tako točno paziti na vse vlake, ki vozijo mimo postaje. Nič kaj rad ni poslušal, če so mu pripovedovali kaj o šoli, sam se pa tudi zanj ni prav nič zanimal.

Končno pa je vendarle prišel tudi zanj prvi šolski dan. Mamica ga je že bila davno naučila vseh črk, tako da je prav moško korakal v tisto učno sobo, kjer je bilo na vratih zapisano I. razred. Pa, ojoj, učna soba malemu možu ni nič kaj ugajala. Ko-

maj je prišel domov, je to povedal tudi mami. Rekel ji je: »Veš, mamica, to je pravzaprav prevara. Prvi razred bi moral imeti ogledala in mehke sedeže, v šoli pa so same trde klopi, kakor v tretjem razredu.« Mali Stanko je pač mislil, da je tudi v šoli tako kakor na vlaku.

Zapisal dr. P. Strmšek.

Zimsko življenje v gozdu.

Vse je mirno. Niti ptičica ne začivka, le drevje poka od mraza in mokrote. Tu pa tam poluka solnce izza sivih oblakov.

Po stezi stopa stavec, nima denarja, da bi si kupil drv, zato je šel v gozd, da nabere dračja in si skuha večerjo in zakuri izbico.

Tam se oglasi vrana, ki leta preko drevja in si išče zavetišča pred mrazom. VečERICA skače od veje do veje, prezeba in gleda, kje bi našla oreh ali lešnik, ki bi ga pohrustala z zadovoljstvom in za prvo silo potolažila glad. Navidezno vse, kar še ni mrtvo, obupava. A vendar pričakujemo vsi mlade Vesne. In zopet bo veselje za vladalo v sedaj polmrtvi prirodi.

Teobald Heliodor.

